

sushi of babi pangang

→ tekst felicita vos, fotografie eva broekema

Cupping is hot and happening. Gwyneth Paltrow, Victoria Beckham, Bond-girl Denise Richards, ze worden regelmatig gespot met reusachtige zuigzoenen op hun rug. Nee, het is niet te wijten aan een erotische new age stroming. Een klein glazen bolletje is de schuldige. De zuigtechniek van een verhitte glazen cup zou gifstoffen en spierkrampen vanuit diepere lichaamsweefsels naar het huidoppervlak trekken en pijnen verzachten. Ik ben voor! De Arnhemse Tineke Oostijen is zeer bedreven in deze oude Chinese techniek. En dat niet alleen, ze is ook Japanse acupuncturist. Toyohari, de stijl binnen de Japanse acupunctuur waarmee Tineke werkt, is ontwikkeld door een groep vooraanstaande blinde acupuncturisten. Met hun hoog ontwikkelde sensitiviteit hebben ze speciale technieken ontwikkeld. Een behandeling is daarom verfijnd en pijnloos.

"Ben je bekend met acupunctuur?", vraagt Tineke. Ik knik en vraag naar het verschil tussen Chinese en Japanse acupunctuur. "Je kunt het vergelijken met het eten van sushi of babi pangang", vertelt ze terwijl we richting behandeltafel lopen. Als ik

haar vragend aankijk zegt ze lachend: "Vergelijk het delicate van sushi maar met babi pangang van de Hollandse Chinees. In de Japanse acupunctuur wordt met heel dunne naalden gewerkt. In vergelijking daarmee prikken Chinese acupuncturisten met dikke spijkers." Daar weet ik alles van! Ik voelde me bij de Chinese acupuncturist soms net een stekelvarken dat volgestopt met naalden aan zwakstroom werd gelegd en zo twee uur moest blijven liggen. Tineke vraagt me mijn blouse, laarzen en sokken uit te trekken. Aandachtig onderzoekt ze de huid van mijn armen, benen, buik en voeten. Na het stellen van de diagnose pakt ze een zilveren acupunctuurnaald. Net als ik me afvraag wanneer ze hem in mij zal steken, haalt ze hem er alweer uit. De volgende naald brengt een bijzondere sensatie teweeg. Het is net of mijn rechterlong opgepompt wordt. Een warm gevoel spreidt zich over mijn rug uit. Ik wacht verwonderd op wat komen gaat." Je ademt rustig, is het niet vervelend?", vraagt ze terwijl ze mijn pols voelt om vast te stellen of er verandering is opgetreden. Integendeel! Ik voel de warmte vanaf mijn longen

mijn lichaam inzakken. "Het is mooi dat je dat ervaart. Wat er gebeurt, is dat ik door het plaatsen van bepaalde naalden het lichaam meer in balans breng." een ander onderdeel van de behandeling is cupping. Omdat ik vanwege nekklachten niet op mijn buik kan liggen, mag ik gaan zitten. Ze laat de cups zien en zegt: "Wat ik nu ga doen is het verplaatsen van energie in een baan, een massage van vastzittende meridianen die je kunt vergelijken met bindweefselmassage." Het kraakt behoorlijk, maar de bewegende cups veroorzaken een ontlading van spanning en pijn. Voor ik mij weer kan aankleden, plaatst ze als finishing touch nog een verblijfsnaald in mijn schouder. Het is ter verlichting van mijn nekklachten en hij mag er een week in blijven zitten.

Als ik de volgende ochtend mijn rug in de spiegel bekijk, is hij getekend door een spoor van zuigzoenen. "Wat heb jij dan gedaan?", vraagt een vriend me als ik de volgende avond in een open jurkje op een feestje verschijn. Ik kijk naar het glas in mijn hand en zeg: "Ik heb het verschil ontdekt tussen sushi en babi pangang en dat niet alleen." ■